

KJAK

**BÁRÐUR
NIELSEN**

tingmaður fyri
Sambandsflokkin

Brúka sendistovur í ríkinum

**Heldur enn at brúka pengar uppá nýggjar sendistovur, eigur landsstýrið at brúka
uttanríkistænastuna í ríkinum, ið er ein loysn, sum føroysk vinna hevur góðar royndir av**

Nú verður aftur tosað um at seta sendistovur á stovn runt um í heiminum. Hetta er eftir at uttanlandsnevndin í Løgtinginum hevur havt samráð um spurningin.

Tosið er kyknað aftur, longu áðrenn fráboðaða niðurleggingin av sendistovuni í London er framd - hetta sum liður í neyðugum sparingum.

Her hongur ikki saman.

Man kann ikki í álvara niðurleggja eina sendistovu, tí man vil spara, fyri síðani at lata eina ella tvær nýggjar sendistovur upp aðrastaðni.

Flestu munnu vita, at tað er dyrt at tveita pengar í diplomatisk projekt. Heldur eiga vit í Føroyum at gagnnýta teir móguleikar, ið vit hava saman við uttanríkistænastuni í ríkinum.

Ríkisfelagsskapurin tryg-

gjar okkum atgongd til dons-ku uttanríkistænastuna, ið er eitt vælvirkandi og professionelt netverk av sendistovum, sendimonnum og konsulátum kring allan knøttin. Hetta netverk hevur neyðugu orkuna og allar royndirnar til at gera mun í altjóða samanheingi.

Vinnuhúsið hevur fyri kortum vegna føroyska vinnu boðað frá, at tey hava góðar royndir av at sam-

starva við donsku uttanríkistænastuna og danska útflutningsráðið.

Minnist meg rætt, mælti Vinnuhúsið til, at hetta samstarv heldur fram og verður víðkað.

Atfinningarar hava víst á, at í summum førum, har ið mótstríðandi áhugamál eru, er ikki so heppið at brúka danskar sendistovur. Hetta er móguliga rætt. Í slíkum førum mátti borið til at

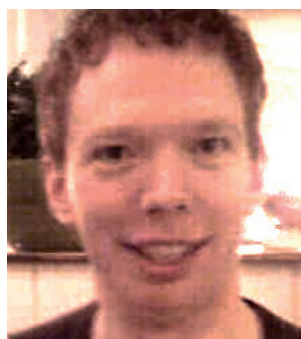
sent fólk úr føroysku uttanlandstænastuni til arbeiðis.

Fyri at siga akkurát sum er, so hevur føroyska landshúsarhaldið ikki ráð til at stovnaseta nýggjar sendistovur, og tað eigur heldur ikki at vera okkara strategi.

Vit skulu hava meira fyri minni og heldur brúka pengarnar til vælferð heima hjá okkum sjálvum. Vit mugu í minsta lagi varðveita verandi støði á almannu-

heilsu- og útbugvingarøkinum. Hetta er ein avbjóðing í øllum okkara parti av heiminum í dag.

Lat okkum gera tað skilagóða og brúka orkuna til at fáa samfelagið aftur á beint og tryggja framtíðar vælferðina í Føroyum.

**BERGUR
NÓNKLETT**

Hevur **Gud** skyldina fyri óndskap!

Tað liggur í menniskjanum at geva onkrum øðrum skyldina fyri óndskap. Náttúruvanlukkur lati eg liggja. Hvat við barnamisnýtslu, ella snýti, buking og nógvum øðrum tingum, eru hettar ting sum Gud hevur skyldina fyri? Nei! Tað er bara menniskju sum gera slíkt. Tá tað bara eru menniskju sum gera slíkt, hvussu kann Gud hava skyldina! Hettar minnir meg um søguna um Ádam og Evu. Tey gjørdi ímóti boðum Guds við at eta av trænum sum tey fingi boð um ikki at eta av. Tey vórðu eisini skjót at blaka skyldina frá sær yvir á ein annan. Ádam segði við Gud: Kvinnan, "TÚ" gavst mær at vera hjá mær, hon gav mær av trænum,

og eg át. Og avleiðingin av syndafallinum varð hareftir. Soleiðis hevur menniskjan við at geva skyldina sum menniskjan sjálv eigur, yvir til Gud. Ístaðin fyri at siga: Hví fremja vit óndskap, so siga summi: Hví loyvir Gud slíkum!

Hvar er logikkurin!

Eg vil spyrja spurningin, loyvir Gud ónskap í yvirhøvur? Um vit bara líka nevna tvey av teimum tíggju boðum: Tú mást ikki drepa, tú mást ikki stjála. Hvussu kann Gud verða óndur tá tað er Hann sum hevur givið hasi boðini? Tað eru menniskju sum mugu hyggja inn í seg sjálvi, tí tað er menniskjan sum drepur og stjelur. Menniskjan er ómetaliga snavurkygd tá

tað kemur til ábyrgd av okkara egnu gerum. Við óndskapinum er sakin tann, at tað er menniskjan sum er fallin í synd og ikki tann at tað er Gud sum loyvir tí.

Tey allarflestu vita at óndskapur er til. Og sannleikin er tann, at øll kunnu fremja tað. Eingin er imunur fyri freistingini. So, hevur Gud skyldina fyri óndskap? Nei. Tað er menniskjan sum fremur tað.

Er tað ikki hópisleyst og býtt at leggja ábyrgdina á ein annan? Jú, tað er. Tá vit menniskju hyggja inn í okkum sjálvi, so eiga vit at vita hattar. Tað eru vit sum eiga at venda við.

*ber-gur@outlook.com
bergurn.wordpress.com*

**ZAKARIAS
WANG**

Hægstirættur

Nú var hægstirættur í Føroyum og helt rættarfund at viðgera eitt mál av prinsipiellum áhuga.

Hetta var fyrstu ferð at hesin høgi rættur var her.

Men hvørja heimild hevur hesin rættur at døma í okkara málum?

Sum kunnugt verður sagt, at vit liva í einum ríkisfelagsskapi. Hetta orð er smíðað 1935 fyri at lýsa viðurskiftini millum Noreg og Danmørk fyrri 1814.

Tað er alkunnugt, at tá vóru viðurskiftini millum Noreg og Danmørk soleiðis sum ásett í sambandssáttmálanum frá 1450, sum segði at hvørt ríki sær stýrði sínum egnu viður-

siftum. Rættarmál eru týðningarmikil viðurskifti, og upprunaliga hevði hvørt ríki sín egnar hægstarætt, sum var eitt rættarting, har kongur hevði forsæti, ein so nevndur harrarættur.

Men danir og norðmenn broyttu skipanina í ríkjum sínum eftir 1660. Tá góvu danir kongi rætt til at skipa fyri øllum viðurskiftum, og hetta vald nýtti kongur til at seta ein serligan hægstarætt á stovn í Danmørk á vári 1661. Í august hetta ár góvu norðmenn kongi somu heimildir at stýra Noreg sum danir høvdu givið kongi fyrr sama ár, og kongur gjørdi tá av, at rættarmál, sum frammanundan høvdu verið dømd av norska harrarættinum, nú kundu

skjótast inn fyri hægstarættin í Danmørk. Føroyingar og íslendingar tóku í 1662 undir við at fylgja norðmonnum.

Heimildin hjá hægstarætti at døma í føroyskum málum stavar tí frá okkara egnu samtykt.

Av hesum stendst, at um so er at vit ikki longur halda tað vera rætt at núverandi hægstirættur skal viðgera okkara rættarmál, so hava vit allar neyðugu heimildir at samtykkja at vit seta á stovn okkara egnar hægstarætt.